

Honzík

Nedvědi

C Ami G C

C

G7

1. Prsty otlačený od řemínků, náplast na patách,

C

Ami

G

prach až pod víčkama, sluncem znavený,

F

čekaj' na nádražích na lavičkách,

C

Ami

G

až pojede jim ten správnej vlak.

2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,

podle doby název pionýr či skaut,

co je po jménu, chtěj' na chvílku

si vlastní život do svejch rukou vzít.

Ami

R: Přišli zpívat jen a hrát,

G

F

C

trochu si postěžovat, že se jim moc stejská,

Ami

že tak strašně máme práce,

G

F

C

že už nezbývá nám na ně vůbec čas.

3. Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej',

potom s natlučeným nosem zase dál,

s léty mnohý člověk pochopí

a radši zapomene to, co tolik chtěl.

R: **C Ami G C**